

[Pia Christmas-Møller]

vi får gjort noget ved det, og jeg synes, der bliver en tung forpligtelse på alle Folketingets partier om at arbejde konstruktivt for denne sag, så jeg vil varmt anbefale en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Det var lykkedes fru Pia Christmas-Møller at få fat i det meste af budskabet i min ordførertale, men der var dog ét punkt, som jeg synes blev fordrejet heroppefra. Det var spørgsmålet om årsagen til, at lovforslaget kommer nu. Det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om årsagen til, at man ønsker at udvide ungdomsydelsesordningen så kort tid efter, at vi lavede forlig om, at ungdomsydelsesordningen netop drejede sig om de 18-19-årige.

Vi er måske nogle forligsparter, som synes, det er lidt mærkeligt, at man på det tidspunkt fuldstændig afviste, at der var tale om andre grupper end 18-19-årige, og så pludselig her så kort tid efter står med et forslag på netop det punkt. Derudover spurgte jeg: Hvorfor skal de 21-25-årige vente i 9-12 måneder, når man ikke kunne få de 18-19-årige i gang hurtigt nok? Hvorfor kunne man ikke lave en mere glidende ordning med hensyn til, hvornår disse tilbud skulle gives henholdsvis de 18-19-årige og de 21-25-årige? Hvorfor har man ikke her ønsket at kombinere tilbudet med uddannelse? Det er et punkt, vi i Socialdemokratiet lægger stor vægt på. Og hvorfor har man ikke beskrevet de opfølgingsmuligheder, som vores forlig i foråret på ungdomsydelsesområdet kom til at indeholde for de 18-19-årige?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

To ting kalder mig herop, dels selve forslaget – og jeg har et par spørgsmål til ministeren, som jeg godt vil aflevere ved samme lejlighed – og fru Pia Christmas-Møllers indlæg.

Min erfaring siger mig – og det er som socialudvalgsformand i en større dansk kommune indtil i mandags – at den pakke, vi fik den 30. juni 1990, i og for sig var en ganske udmærket løsning, men jeg er også nødt til at sige, at det rent faktisk giver og har givet store problemer rundt omkring i kommunerne at opfylde den kommunale forpligtelse, der ligger i den. Der-

for er jeg meget bekymret for, at man nu vil tage en årgang mere med. Jeg er bange for, at man på den måde stiller kommunerne en opgave, som de ikke har nogen rimelig chance for at løse.

Derfor vil jeg også godt spørge ministeren i denne sammenhæng, om det ikke havde været rigtigt, at man havde givet kommunerne længe tid til at evaluere på den ordning, som har kørt, og som mange steder har været en succes, men andre steder har givet visse vanskeligheder.

Nu ved jeg, at socialministeren også har en fortid i et socialudvalg i en større dansk provinsby, og jeg vil da spørge, om socialministeren har drøftet denne sag med det lokale socialudvalg, for jeg tror nok, at man mange steder siger, at intentionerne i denne lov er ganske udmærkede, men man orker ikke i øjeblikket at finde de yderligere pladser, som denne lov faktisk pålægger kommunerne at finde ved at udvide ungdomsydelsen med et år yderligere.

Det ser jeg som en fare, og jeg synes nok, at vi i udvalgsarbejdet herefter må drøfte meget seriøst, om dette virkelig er gennemtænkt. Skulle vi ikke køre frem efter de aftaler, kommunerne har handlet i tiltro til, og nu få evalueringsfasen med, så vi får klarlagt, hvilke initiativer der er taget, og – og det er ikke det mindst vigtige – så kommunerne, naturligvis med hjælp herfra, får mulighed for at klarlægge de uddannelses tilbud, der er en forudsætning for, at det her kan køre?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Først til fru Pernille Forchhammer: Hverken den borgerlige regering eller Det Konservative Folkeparti har på noget tidspunkt afvist, at vi også skulle have de 20-årige og ældre unge ind i en aktiv linje. Vi har ikke satset hårdt på, at ungdomsydelsesordningen alene skulle omfatte de 18-19-årige. Det var et spørgsmål om at få nogle ting på plads og få det sat i gang. Vi har tværtimod spillet ud med Sauntehusoplægget, som senere fulgtes op med en fase 1- og en fase 2-rapport, og vi er nu i gang med udmøntningen af ideerne fra fase 2-rapporten, så det må jeg afvise på det bestemteste.

Når der så bliver spurgt om, hvorfor tilbudet først skal gives efter 12 måneder for gruppen af 21-24-årige, når de på ungdomsydelsesordning